

Det sakramentala faders- och moderskapet

'Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga'' (Luk 2:48).

Kardinal Marc Ouellet

Den heliga familjen har inte levt sin förkärlek som ett privilegium utan snarare som en tjänande mission för världens frälsning. Det är nödvändigt att här efter Johannes Paulus II:s pontifikat betona den sakramentala dimensionen i relationerna mellan den heliga Familjens medlemmar. Den gåva Gud gjort av sig själv till mänskligheten i Jesus Kristus har gått genom Marias autentiska medling som moder och, på ett annat sätt, genom Josefs medling som fader.

Eftersom den moderliga medlingen är uppenbar koncentrerar vi oss här på Josefs faderskap. "Familjen i Nasaret har verkligen sitt eget särskilda mysterium, indirekt inneslutet i Inkarnationens mysterium. Och i detta mysterium, liksom i Inkarnationens, finner man ett verkligt faderskap, nämligen den mänskliga form som tillkommer Guds Sons familj, den som var en sann mänsklig familj i det gudomliga mysteriets form.

I denna familj är Josef fadern. Hans faderskap kommer inte genom avlandet av en avkomma; men det är inte heller "sken" av ett faderskap, eller "ersättande" faderskap. Det är snarare ett faderskap som har full delaktighet i ett autentiskt mänskligt faderskap med en faders mission i familjen.

Påven ser denna sanning som en konsekvens av den hypostatiska föreningen. När Guds Ord antar Jesu mänsklighet antar det också hans konstituerande relationer; då alltså relationen med hans mor men också, även om i lägre grad, relationen med hans förmodade fader. Således "togs Josefs mänskliga faderskap också upp i Kristi inkarnations mysterium. På denna princip grundval får de ord Maria talade till den tolvårige sonen i Templet sin fulla betydelse: *'Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga'' (Luk 2:48; Redemptor Custos, 23)*. Här måste vi särskilt lägga märke till Josefs individuella relation till den himmelske Fadern, som valt honom för att ge sin inkarnerade Son ett faderligt ansikte när han växte som människa. "Josef är

den man som Gud Fadern på ett visst sätt delade sitt eget faderskap med.”¹ Mellan Fadern i himlen och fadern på jorden finns ett slags ”förbund i faderskap i vilket Josef tog större del än Abraham.”² Josefs intima relation med den himmelske fadern kan förstås som en ”modell” eller ”roll”, men Johannes Paulus II använder sig i den tidigare citerade homilian av uttrycket ”förbund” eller ”deltagande”.

Den himmelske Fadern gav barnet Jesus till den Heliga Familjen i Nasaret som ett av stegen i gåvan till Kyrkan och hela mänskligheten. Han fortsätter ge de kristna familjerna detta barn framför allt genom dopets sakrament som frambringar Sonen i Sonens Kropp. Jesus lever därför i dem och vill med hjälp av fadern och modern i familjen tillväxa till dess han uppnår den fullkomliga människans bestående styrka. Det Josef och Maria levde förlängs därför i familjen, hemmets kyrka. De dagliga relationerna mellan föräldrarna och deras barn innehåller ”ett stort mysterium”, mysteriet faderskapets och moderskapets mysterium med tanke på de barn de får av Fadern och som är den Enfödde Sonens bröder och syndare. I var och en av dem ser den himmelske Fadern sin egen Son och vill att de ger honom ett mänskligt och därför sakramentalt ansikte till den kärlek han har till Sonen som lever i dem. Å andra sidan uppfattar barnen i den fulla mänskliga kärleken till deras fader och moder den evige Faderns bultande hjärta. Alltså väcks de upp till Sonens mysterium som växer i dem och de lär sig att känna igen ”Guds gåva” i deras faders och moders sakramentala hjärta.

Ur Kardinal Marc Ouellet, *Divine Likeness – Toward a Trinitarian Anthropology of the Family*, sid 118-120, 2006; (översättning, Göran Fäldt).

---

¹ Johannes Paulus II, Homilia den 9 oktober 1994.

² Johannes Paulus II, Homilia den 19 mars 1984.